

Schrijftalent gezocht!

In deze uitgave is plaats gemaakt voor twee gastcolumns.

Als eerste een bijdrage van J. Visser, die ingaat op de positie van de Militaire Spectator. Vervolgens schrijft D.J. Muijskens over nieuwe bewustwording.

De redactie daagt andere lezers uit om ook een column te schrijven voor de Militaire Spectator. De keuze van het thema is vrij, maar het moet wel passen binnen de formule van het blad. Voorwaarde voor plaatsing is dat de redactie uw boodschap relevant acht voor de lezers. Verder moet uw verhaal in niet meer dan

achthonderdvijftig woorden voor het voetlicht worden gebracht.

U kunt uw bijdrage sturen naar de bureauredactie (zie colofon). Wij zijn erg benieuwd wie zich geroepen voelt om te reageren. Uiteraard zijn we ook nieuwsgierig naar de thema's die u onder de aandacht van de lezers wilt brengen. Uw bijdrage wachten we dan ook met belangstelling af.

De hoofdredacteur

Schoonzoon

Mr. drs. J. Visser

Sinds ik een schoonzoon heb die in het leger zit (ik zal zijn naam en onderdeel maar niet noemen) is er een nieuwe wereld voor mij opengegaan: de huidige militaire wereld. Zijn wereld kan ik vergelijken met de militaire wereld van mijn broers. De oudste zat achter een bureau op de vliegbasis Leeuwarden te wachten op Russische bommenwerpers en mijn tweede broer lag op de Duitse laagvlakte, zoals dat volgens mij in militair jargon heette, in een Centurion-tank te wachten op aanstormende Russische tanks.

Ik had broederdienst en hoefde niet onder de wapenen, maar moest wel vervangende dienstplicht doen. De meeste andere jongens uit mijn geboortedorp die in hetzelfde schuitje zaten kozen voor een opleiding bij de brandweer. Die moesten een paar keer op een zaterdagmorgen naar de brandweerkazerne aan het Zuiderdiep in Groningen en kregen jarenlang oproepen voor herhalingsoefeningen. Daar had ik geen zin in en aangezien ik verplicht was een keuze te maken meldde ik mij aan voor de Explosieven Opruimingsdienst. Ik vond dat wel spannend en ook zeer nuttig in een eventuele oorlog met de communisten. Nooit meer iets

van gehoord. Ze zullen wel gedacht hebben: 'Een burger die zo gek is dat hij zich daarvoor opgeeft, moeten wij juist niet hebben'. Het is dan de logica van het leger om wel die mogelijkheid te bieden; met tegelijkertijd een natuurlijke selectie, waardoor overbodig werk wordt geminimaliseerd. Een paar jaar geleden ontving ik van het ministerie van Defensie een officiële brief dat ik eervol ontslagen was uit mijn vervangende dienst en hun hartelijke dank daarvoor. Heerlijk.

Mijn schoonzoon leeft in een heel andere militaire wereld. De warme oorlog waarop wij ons voorbereidden bleek gelukkig een Koude te zijn en de koude oorlog in Afghanistan kan opeens gloeiend heet worden. Daar wordt hij dan ook op voorbereid. Nu is hij geen domme jongen, die hebben ze volgens mij niet meer in het leger. Volgens mij – ik ben tenslotte een buitenstaander – zijn de standaardopleidingen en -trainingen behoorlijk selectief en vallen 'domme' of in militair jargon 'ongeschikte' jongens en meiden snel door de mand. Het werk van de militair vereist naast technische kennis ook en vooral sociale vaardigheden en dan niet alleen binnen de normen en

waarden van de Nederlandse cultuur, maar ook en vooral binnen de normen en waarden van andere culturen. En die verschillen nogal van elkaar.

Zo nu en dan krijg ik de *Militaire Spectator* van mijn schoonzoon. Ik lees hem altijd met interesse en de meeste artikelen met plezier. Technische onderwerpen boeien mij minder dan algemene, vaak sociologische onderwerpen. Ik heb nummer 4-2012 van de *Militaire Spectator* dan ook verslonden. In dit nummer stond niet alleen een oproep voor een gastcolumn (waar ik nu op reageer), maar ook een artikel over meer en breder onderzoek naar de gevolgen van uitzending voor de soldaat en zijn directe sociale omgeving (mijn handen jeuken), een artikel over mogelijke inzet van het leger in het noordelijk poolgebied (waar blijft een artikel over de strijd tegen zeepiraterij?), een stuk over het omgaan met corruptie (fantastisch verhaal), een onderzoeksverslag over vroegtijdige ontdekking van terrorisme (wat een mogelijkheden liggen hier) en een open debat over een eerdere publicatie (waar vind je zoiets in de Nederlandse media?). Verder nog een Jaarverslag zoals ik het nog nooit gezien heb (kort), een column over vooedoofeesten (mijn geluk kan niet op) en een column van een vaste publicist over interne benoemingsperikelen (heerlijk). Het tijdschrift eindigt zoals gebruikelijk met boekrecensies (het kan niet beter voor een fanatieke boekenverzamelaar).

Wat mij verbaast is dat er over deze onderwerpen volgens mij – maar ik ben een buitenstaander – nauwelijks een letter is geschreven door andere media. Behalve blijkbaar die over de interne benoeming. Nou, ik heb het gemist. Bijna al deze puike verhalen met nieuws over zeer politiek-gevoelige onderwerpen zijn niet opgemerkt of niet waardig bevonden voor publicatie. Nu ben ik op twee gebieden geen buitenstaander: communicatie/journalistiek en politiek. Ik merk aan de kwaliteit van de *Militaire Spectator* dat de redactie niet alleen verstand heeft van schrijven (volgens mij zit daar een hele goede eindredacteur), maar ook van de nieuwsgevoeligheid van onderwerpen.

Toch wordt de brede aandacht niet verkregen. Maar ik kan er naast zitten.

Twee oproepen nog aan de redactie in het bijzonder en het leger in het algemeen. Ten eerste: houd de aandacht voor en discussie over nut en noodzaak van het leger in deze post-Koude Oorlog tijd in- en extern levend; en ten tweede, voer deze discussie open en transparant en houd niet vast aan oude strategieën. In deze bezuinigingstijden wordt uiteraard gekeken naar het leger. Maak daar geen loopgravenoorlog van, maar een moderne politieke strijd, in alle open- en eerlijkheid. Achter de schermen is men uiteraard met dit onderwerp bezig en er is ook al bezuinigd, maar de

Elke goed geïnformeerde militair
is een ambassadeur voor het leger
binnen zijn eigen sociale omgeving

grote klappen komen nog. Na de verkiezingen. Wees ze voor en betrek daar de militairen bij. Elke goed geïnformeerde militair is een ambassadeur voor het leger binnen zijn eigen sociale omgeving. Daar kan geen kabinet tegen op. Zeker niet als ze allemaal zo zijn als mijn schoonzoon.

Op de laatste pagina van nummer 4-2012 staat een oproep voor de Algemene Vergadering van de KVMO met als thema 'Maatschappelijk draagvlak voor Defensie'. Daar ligt een rol voor de *Militaire Spectator*: op een wetenschappelijke, smakelijke en leesbare wijze deze discussie voeden en de brede aandacht zoeken. Neem het heft in eigen handen. Besteed er tijd en geld aan, het is *peanuts* vergeleken met wat er op het spel staat. Voor het leger, maar ook voor het land. ■

Je gaat het pas zien wanneer je het doorhebt¹

Lkol drs. ing. D.J. Muijskens MMO

Het is natuurlijk aan u, beste lezer. Wat u door kunt hebben en wat u zou kunnen zien. En daarmee is dit waarschijnlijk de wazigste opening van een column, maar wel o zo waar. Er is op dit moment veel aan de hand in de wereld, zo ook in Nederland. En er staat nog veel meer te gebeuren. Althans, wanneer we de Maya's met hun uiterst precieze kalender mogen geloven. Zij voorspellen namelijk, naast de Olmeken, de Hopi-indianen, de Azteken, Egyptenaren en de Grieken, dat 2012 symbool staat voor de overgang naar een Nieuw Tijdperk. Die overgang wordt mede veroorzaakt door de baan die de zon en zijn planeten doorlopen in het Melkwegstelsel. Deze baan duurt ongeveer 26.000 jaar. Daarbij reizen we elke 13.000 jaar door een gebied met een zeer hoog energetisch niveau. Dit gebied wordt ook wel de fotonengordel genoemd, een geconcentreerd energieveld dat uit het centrum van het Melkwegstelsel komt. De hoge energie heeft een grote invloed op het leven op aarde. Niet alleen natuurkundig, maar vooral ook spiritueel. De energie werkt nog honderden jaren na, waarbij het theoretische hoogtepunt van de eerstvolgende doorgang plaatsvindt op 21 december 2012. Op dat moment staan namelijk de aarde, de maan, Venus en de zon precies in één lijn met de centrale ster van de Plejaden en het hart van de Melkweg. Een gevolg hiervan kan zijn dat op de aarde een ompoling of een verschuiving van polen plaatsvindt. Mogelijk kunt u zich de speelfilm *2012* voor de geest halen. Deze film was gebaseerd op een sterke verschuiving van de polen en continenten in 2012. De voortekenen dat de verandering die

hiermee samenhangt reeds gaande is bevinden zich in onze directe omgeving. Alleen, en u voelt het waarschijnlijk al aankomen: je gaat het pas zien wanneer je het doorhebt.

'Wat heeft dit nu weer met Defensie te maken', vraagt u zich wellicht af. Welnu, de verbinding met het Nieuw Tijdperk is door Defensie (medewerkers) reeds gelegd. Ik zal u dat uitleggen, waarbij ik mij bewust ben van het feit dat dit u aanspreekt of juist niet.

Nieuwe bewustwording

2012 kan een tijd van nieuwe bewustwording worden. Zo is de verwachting dat de mens door die planetaire hoge energie meer gaat 'voelen'. Dit is niet zozeer een fysiek voelen, maar een aanvoelen, een intuïtie, een instinct, een sterke verbondenheid met de natuur en met elkaar. De mens kan hierdoor een positieve energie uit gaan stralen die wat betreft het ontstaan ervan en de effecten die het heeft nauw gerelateerd is aan de kwantummechanica. De celbioloog Bruce Lipton stelt dat atomen en moleculen van ons lichaam niet langer worden beschouwd als vaste substantie, maar als velden van elektromagnetische energie. Ieder mens bestaat volgens Lipton uit cellen die samenwerken en daarom draagt iedereen een energieveld om zich heen. We maken daarom niet alleen contact met de buitenwereld via onze zintuigen, maar ook via dit energieveld. Iedereen kan dat zelf ervaren: soms is het ergens gezellig, er heerst een prettige sfeer en soms ook totaal niet. Lipton stelt verder nog dat positieve prikkels leiden tot doorbloeding van organen, terwijl bij negatieve prikkels het bloed naar de botten en spieren in armen en benen gaat. Ook de bloedsomloop in de hersenen past

¹ Met dank aan Johan Cruijff.

zich aan. Bij positieve prikkels gaat het bloed naar ons voorhoofd waarin het verstand en de bewuste waarneming zich bevinden. Bij negatieve prikkels gaat het bloed naar het achterhoofd, het deel van de hersenen waarin de onbewuste reflexen (tot overleven) zitten. Eén van de conclusies zou kunnen zijn dat de energie die uitgaat van positief denken en handelen op biologische gronden leidt tot een andere, positievere waarneming, beleving en mogelijke beïnvloeding van onze omgeving.

Deze biologische constatering kunnen gekoppeld worden aan de geschetste veranderende bewustwording in 2012 en de initiatieven die er op dit vlak bij Defensie reeds zijn. Zo wordt veel aandacht gegeven aan de sociale aspecten van leidinggeven, competentie management, bedrijfsmaatschappelijk werk of het opleiden van coaches en de oprichting van de coachpool. Ook is er een groeiende beweging van dienend leiderschap. Hierbij wordt hard ingezet op de inhoud en informatie van het werk, maar juist zacht op de relatie. Er zijn zelfs initiatieven waar, in het kader van de maatschappelijke meerwaarde, geholpen wordt in tehuizen voor geestelijk gehandicapten of ouderen. Deze voorbeelden zijn slechts indicaties, maar ze geven wel aan dat er ook bij Defensie op een ander niveau van bewustwording wordt gedacht en gewerkt. Alleen, dit ga je pas zien wanneer je het door hebt. Natuurlijk valt hier vanuit realisme en nuchterheid van alles tegenover te zetten. Zeker in het kader van de bezuinigingen. Dat laat ik hier bewust achterwege zonder het te willen bagatelliseren. De vaak negatieve berichtgeving hierover levert echter heel weinig positieve energie op.

Wat kan dit denken voor de toekomst van Defensie betekenen?

De kracht, rol en positie van de positieve medewerker zullen toenemen. U kunt dit bijvoorbeeld nu al waarnemen bij sommige staf- of basisadjudanten of compagnie/squadron sergeant-majors. Zij vinden zichzelf niet belangrijk(er dan anderen), maar staan tussen de mensen en helpen op ieder niveau waar ze vinden of zien dat het nodig is. Dit heeft dan niet te maken met de taak die zo'n adjudant of sergeant-majoor heeft, maar veel meer met het gevoel dat hij of zij heeft voor mensen.

Zo iemand heeft een enorme uitstraling, houdt van mensen en is bereid ze te 'dienen'. Ook bij sommige militairen op commandantenposities kun je dit soort eigenschappen zien. Zij zijn te herkennen aan vakmanschap (sterk op de inhoud), verbindend vermogen en een enorm gevoel voor menselijke verhoudingen (zacht op de relatie). Mensen die met dit soort commandanten samenwerken lijken zelf ook heel enthousiast en gemotiveerd. Zij doen hun werk mede vanuit de verbinding met hun commandant, vanuit een persoonlijk construct. En wanneer deze mensen dat ook onderling en met hun omgeving doen, kunnen zeer goed functionerende teams en een prettige, inspirerende werksfeer ontstaan. Er kunnen zelfs teams ontstaan die uitstijgen boven zichzelf. Teams waarbinnen chemie ontstaat, een andere geestestoestand. De 'besmettelijkheid' hiervan kan de defensieorganisatie in positieve zin veranderen. Dit nieuwe tijdperk, de intuïtie en nauwe onderlinge band, het dienen, zijn of kunnen de weg zijn naar een Defensie met hernieuwde zingeving: de mensheid dienend. En dus elkaar in deze ene, gezamenlijke wereld. Dat ga je (pas) zien wanneer je het door hebt. ■